

شنبه ۲۰ مهر ۱۳۹۸ • شماره ۵۵۱

زندگی ایران جام‌جم

نکته‌های کنکوری

ممنوعیت‌های دارویی را جدی بگیرید

از امروز خیلی حرف‌ها در این ستون و این مجال کوتاه برای زدن داریم؛ حرف‌هایی که هم دل خودمان را آرام کند، هم شاید به کار آن دسته از هموطنانی بیاید که پای در این راه آسمانی گذاشته‌اند و هم این‌که آن گروه از هموطنان که چون ما در زمره جامانندگان قرار گرفته‌اند را در جریان برخی اخبار مهم اربعین بگذارد. اول و مهم‌تر از هرچیز این‌که اگر بار سفر بسته‌اید (که البته همین‌جا عرض می‌کنیم بارتان حسابی سبک باشد)، از داشتن هر نوع قرص و شربت و داروی کدئین‌دار و حاوی مواد مخدر خودداری کنید که این کار در عراق جریمه سنگین به شمار می‌رود و عواقب ناخوشایندی چون چند سال زندان و میلیون‌ها تومان جریمه دارد و تا به حال هم گریبان برخی هموطنان را گرفته است. این را هم به‌دنبه نمی‌گویم و هر روز مسئولان انتظامی و غیرانتظامی کشورمان در سستاد اربعین گوشزد می‌کنند که اتفاقا یکی از معضلات‌شان همین بحث قرص و داروی همراه زائران ایرانی شده. منظورشان از قرص و داروهای مخدر هم قرص‌های روانگردان و شیشه و... نیست و دقیقاً منظورشان قرص‌ها و شربت‌های کدئین‌داری چون استامینوفن کدئین و انواع و اقسام قرص‌هایی است که آخرشان به پام ختم می‌شود؛ مثل دیاپام، کارلوزپام و... یعنی همان قرص‌های ضداسپاسم و ضداضطرابی که عموم ایرانیان به عنوان قرص‌های آرام‌بخش و به‌ویژه برای بی‌خوابی استفاده می‌کنند. البته گفته می‌شود برخی داروها مانند لورازپام را می‌توان با نسخه متخصص همراه داشت. این را چه وقت فهمیدیم؟ وقتی یکی از سرهنگ‌های حاضر در مرز در گفت‌وگو با رادیو اربعین چند بار تکرار کرد که این قرص و داروها و آمپول‌ها را با خودتان نیاورید؛ که بدجور همه را به مخممه می‌اندازید؛ همین قرص‌هایی که ما اینجا مثل نقل و نبات مصرفشان می‌کنیم. / جام‌جم دیلی

عکس:

ایرنا و تسنیم

از امروز دانش‌آموزان

دهستان عنافچه برای

رسیدن به مدارس‌شان

به جای قایق، از روی

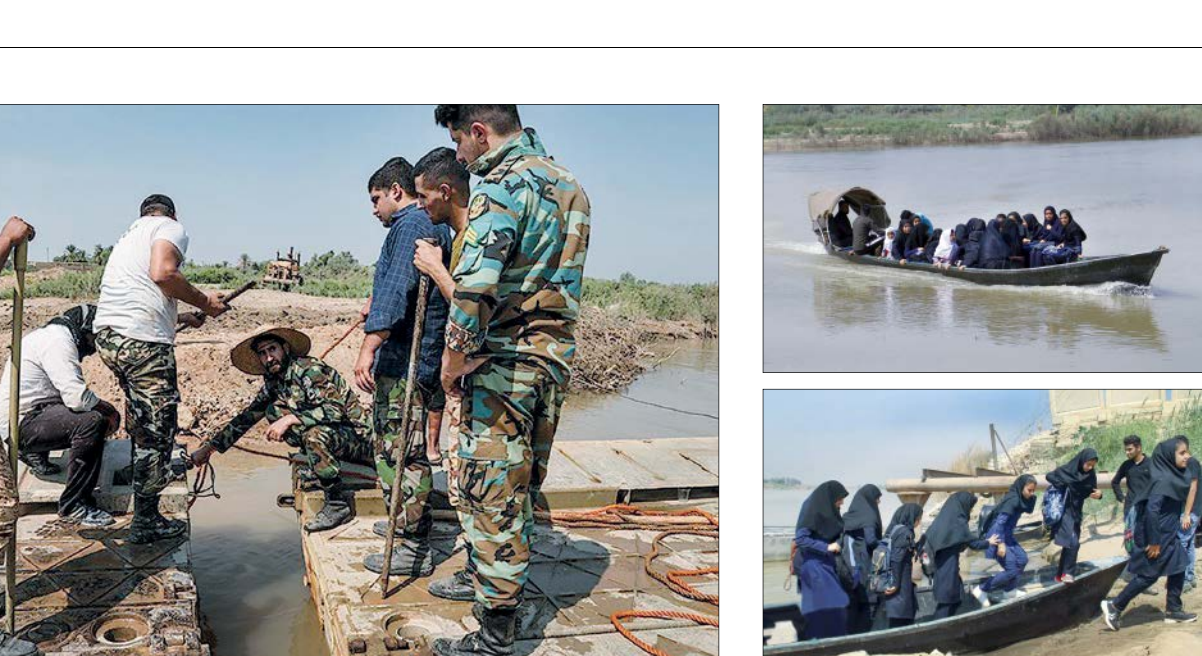
پل شناور ساخت ارتش

تردد می‌کنند

به‌تازگی یک مجموعه از درختان کهنسال ارزش ثبت در فهرست طبیعی ملی کشورمان را پیدا کردند؛ درختان کهنسال بافت تاریخی میامی در استان سمنان. خبری که ما آن را از قول محمدصادق رضویان، مسئول نمایندگی میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی شهرستان میامی برپایتان نقل می‌کنیم.

مجموعه درختان کهنسال بافت تاریخی میامی ثبت ملی شد
این درختان کهنسال در بافت تاریخی شهر میامی در فاصله کمی از آب انبار و کاروانسرای تاریخی، مسجد و عمارت آقایان و ابتدای خیابان ولی‌عصر(عج) واقع شده‌اند. رضویان می‌گوید: از دیرباز در کوچه باغ‌ها در کنار جوی‌های آب، درختانی را می‌کاشتند تا هم محلی برای استراحت عابران و ساکنان باشد، هم آبی که جذب

فرمانده گروه ۴۴۲ مهندسی رزمی ارتش در اهواز از ساخت و تکمیل پل‌های ویران شده در دهستان عنافچه می‌گوید

ارتش به داد مردم رسید

مینا مولایی

ایران

حالا که عددهای نشسته روی تن تقویم، بیستمین روز مهر را نشان می‌دهد، برای شما از یک تلاش و تلاش بچه‌های گروه ۴۲۲ مهندسی رزمی نیروی زمینی اهواز اتفاق افتاده است. سرهنگ مراد ملکی، فرمانده گروه ۴۲۲ مهندسی رزمی اهواز در همین رابطه به ما می‌گوید: «سال

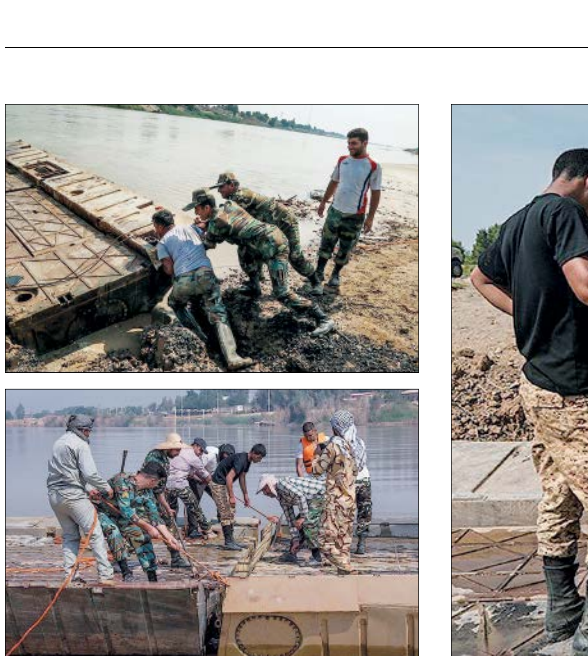
۹۳ قرار شد ما پل‌های شناور را روی این قسمت از رودخانه کارون روانه کنیم و مسئولان محترم هم به فاصله شش ماه برای ساخت پل ثابت اقدام کنند، اما از همان زمان تا حالا که حدود پنج سال می‌گذرد، کار نقل و انتقال و ترابری و عبور و مرور مردم از طریق همین پل شناور انجام شد.»

سرهنگ ملکی در توضیح بیشتر می‌گوید: «این پل‌های شناور، پل‌های تاکتیکی و عملیاتی هستند، در اصطلاح پل‌های هجومی‌اند و برای این‌که مدام روی آب باشند ساخته نشده‌اند. باید این پل‌ها را روی آب روانه کنید، نیرو عبور کند، بعد سریع جمع کنید، دوباره نگهداری و بازسازی شوند و برای نوبت بعدی روانه آب شوند. اما پل شناور قبلی به دلیل نیاز مردم منطقه از سال ۹۳ روی آب بود تا این‌که به خاطر بارش‌های زیاد و بالا آمدن آب، چند پهنه پل آسیب رسید و در نهایت ما مجبور به جمع‌آوری بقیه قطعات پل برای بازسازی مجدد شدیم و از روز دوشنبه گذشته هم حسب فرموده فرمانده محترم کل ارتش و فرمانده نیروی زمینی، نسبت به روانه کردن مجدد پل شناور اقدام کردیم تا دوباره عبور و مرور مردم از سر گرفته شود و پل جدید با عرض ۱۴۰ متر که عرض ورودی رودخانه است با ۲۰ سطح PMPآماده و روانه آب شده است.»

سرهنگ ملکی در ادامه به سابقه گروه ۴۲۲ مهندسی ارتش در دوران دفاع مقدس در ساخت پل‌های شناور اشاره می‌کند و می‌گوید: گروه ۴۲۲ مهندسی ارتش در دوران دفاع مقدس به‌ویژه در عملیات غرورآفرین بیت‌المقدس با استفاده از پل‌های پی‌ام‌پی و شناورهای خود نقشی برجسته را در موفقیت رزمندگان اسلام ایفا کرد و در حالی که سازنده این پل‌های شناور در کشور خود، تنها ۲۲۷ متر از این پل آن هم در آب‌های آرام را می‌تواند مورد استفاده قرار بدهد، گروه ۴۲۲ مهندسی ارتش موفق شد این پل‌های شناور را در آب‌های خروشان رودخانه کارون نصب کند که این نشان‌دهنده روحیه ایثار و از خودگذشتگی در بین نیروهای ارتش است.»

پل شناور، مُسکن موقت است
پل راه‌اندازی مجدد پل شناور، خیال خیل‌ها در این منطقه راحت شد، از اولیای دانش‌آموزان و معلمان مدرسه گرفته تا مجید موحیدیان که مدیر آموزش و پرورش شهرستان باوی است. موحیدیان در همین رابطه به ما می‌گوید: «دهستان عنافچه در سه مسیر طولانی با پراکندگی زیاد دانش‌آموزی تعریف می‌شود و حدود ۳۰ مدرسه و در این دهستان وجود

زمین می‌شود بیهوده تلف نشود. این درختان کهنسال در باور عمومی مردم شهر میامی دارای قدمت ۳۰۰-۲۰۰ساله براساس سوابق هستند و با آن تنه قطور و استوار و شاخه‌های گشوده، جلوه خاصی در بافت تاریخی شهر ایجاد کرده و ارزش خاصی نزد مردم منطقه دارند. / جام‌جم دیلی

سراغ منوچهر ورناصری، فرماندار شهرستان باوی می‌رویم؛ مسؤولی که به ما می‌گوید کلنگ احداث پل ثابت عنافچه تا پایان همین ماه یا اوایل ماه بعدی به زمین خواهد خورد.

ورناصری ادامه می‌دهد: «ساخت پل ثابت الان به مناقصه گذاشته شده و تعدادی از پیمانکارهای داوطلب مثل ماشین‌سازی اراک هم هفته گذشته برای بازدید شرایط منطقه به اینجا بودند و از آنجا که مرحله اول اعتبارات این پل اعلام شد و به مسکن و شهرسازی ابلاغ اعتبار شده، امیدواریم کار ساخت پل هرچه زودتر شروع شود.»

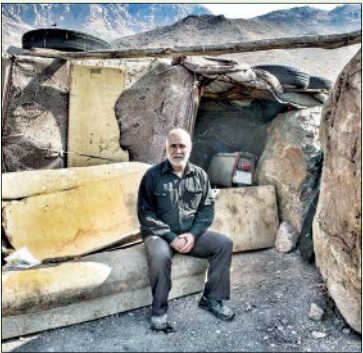
حکایت این پل ثابت که زمزمه‌هایش از چند سال پیش در دهستان عنافچه شروع شده، این روزها جدی‌تر از قبل ادامه دارد و ورناصری درباره ضرورت ساختش می‌گوید: «اگر این پل ثابت ساخته شود، دهستان ما که در شرق کارون است و تقریباً ۳۲ روستا دارد با جمعیتی حدود ۱۳ هزار نفر، یک راه ثابت برای ارتباط با مرکز استان پیدا می‌کند. در این مدت هم که پل شناور از بین رفته بود با این‌که سختی رفت و آمد دانش‌آموزان پرتنگ شد اما خیلی‌ها که بیمار داشتند و باید خودشان را به بیمارستان می‌رساندند با سختی مواجه شدند و مشکلات زیادی برای مردم منطقه به‌وجود آمد.»

فرماندار شهرستان باوی هم ضمن ابراز خوشحالی از راه‌اندازی دوباره پل شناور می‌گوید: «همه ما منتظر بودیم که این پل نصب شود تا یک نفس راحتی بکشیم چون رفت و آمد مردم به شیوه قبلی واقعا خطرناک بود. مردم مدام با قایق از عرض رودخانه رد می‌شدند و دبی‌آب در این قسمت از رود کارون واقعا بالاست و می‌توانست برایشان خطرناک باشد. گرچه برای سهولت رفت و آمد مردم یک قایق بزرگ استاندارد ۲۵ نفری هم اضافه شده بود اما نگرانی‌ها پابرجا بود.»

راه‌اندازی پل ثابت به‌زودی حرف از پل ثابت که می‌شود ما

رسیدن به گلستان زندگی از سرزمین زباله‌ها

است. خانه‌اش پشه‌بند داشت، ولی مگر حریف آن همه پشه و مگس می‌شد. می‌گویند به دلیل این‌که مواد عفونی در اینجا دفع می‌شود باید خیلی خیلی مراقب مگس‌ها و به‌خصوص زنبورها بود، که نیش‌هایشان بیش از هر زهری شما را به مرگ نزدیک‌تر می‌کند. از براهویمی میزان حقوق‌شار را می‌پرسیم و می‌گوید: «ما کارگر پیمانکار هستیم و هر چه بگوییم نمی‌توانیم به آن نه بگوییم. پیمانکار قبلی خوب بود و حدود یک میلیون و ۶۰۰ هزار تومان به من حقوق می‌داد، اما پیمانکار فعلی می‌گوید از میان زباله‌ها ضایعات و وسایل به‌درد بخور را جمع‌کن.» وقتی می‌خواهیم عکسی از او بگیریم، روی میل شکسته پارچه‌ای که در میان شکاف‌های دو سنگ قرار داده شده، می‌نشیند، تا غرورش همچنان حفظ شود؛ غروری که بحق است و ما حاصل کسب روزی سخت، اما حلال. تصور کنید که من و شما برای کسب روزی حلال چقدر می‌توانیم چنین زندگی سختی را به جان بخریم؛ جای این‌که یک جان‌بنشینم برای بیکاری و بی‌پولی فقط نقر بزنیم؟!

بلوچی از استان گلستان. هفت سال در میان زباله‌ها زندگی کرده و تنها صحنه‌ای که روزها دیده، زباله بوده و تنها صدایی که شب‌ها شنیده، صدای زوزه‌های باد در میان زباله‌ها بوده. پنج فرزند دارد، سه پسر و دو دختر و برای این‌که آذوقه خانواده را تأمین کند در میان این تخته‌سنگ زندگی می‌کند. تعارف می‌کند و با به درون سرپناهِش می‌گذاریم؛ جایی که هفت سال مامن او بوده و چند دقیقه هم برای ما قابل تحمل نیست؛ مکانی تنگ و کوچک که چند و جب آن را هم موتورش گرفته

محمد جلالی

ایران

برای تهیه گزارشی به سایت زباله یکی از

شهرهای شرق استان فارس یعنی نری‌ز می‌رویم. پس از عبور از جاده‌های دوبانده و یک‌بانده، به جاده‌ای خاکی می‌رسیم؛ جاده‌ای که ما را به سرزمین زباله‌ها می‌رساند. اصلاً از همین ابتدای جاده هم می‌شود حس زد به کجا خواهیم رسید، اگر رد شیرابه‌ای سیاه و بدبو را بگیریم و پیش برویم؛ همین شیرابه‌ها که از سایت زباله سرریز و در طول جاده خاکی جاری شده؛ به تپه‌های مرتفع زباله می‌رسیم که بخش بزرگی از آنها پلاستیک است؛ پلاستیک‌هایی که باد بازی‌های وحشیانه‌ای با آنها می‌کند...! غیر از کوه بدبو و متعفن زباله و بازی باد و پلاستیک چیز دیگری هم است که توجه‌مان را جلب کند؛ چند تخته سنگ، پتو و تخته‌های چوبی که ظاهراً سرپناهی برای زندگی ایجاد کرده‌اند. نزدیک‌تر که می‌شویم سرو و کله مرئی میانسال با لباس مشکی پیدا می‌شود. نامش قادر براهویمی است و می‌گوید: بلوچ است، اما نه بلوچی استان سیستان و بلوچستان، بلکه بله روسی.